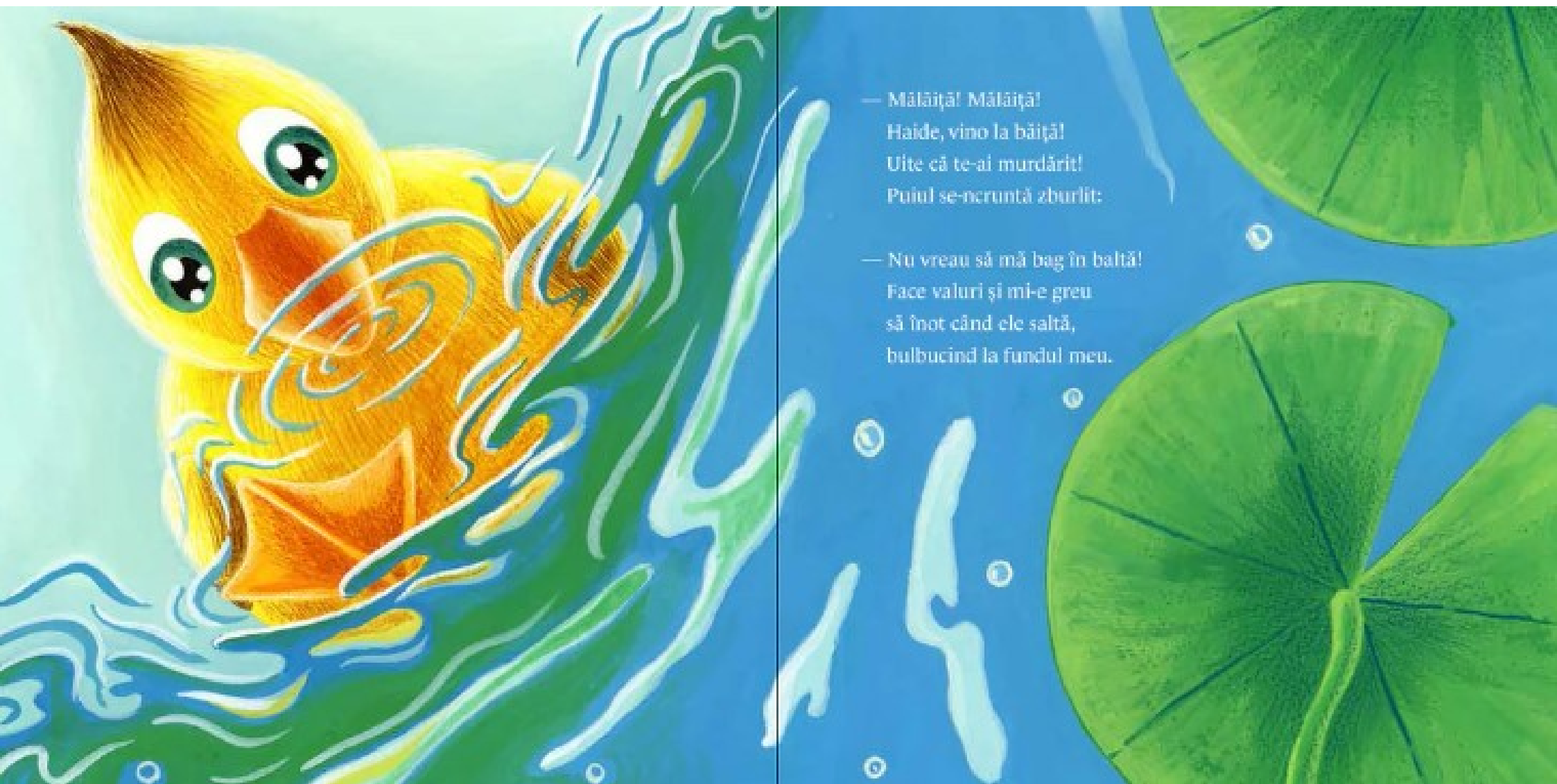

Pe o baltă-i mama rață.
Puii-n urma ei veneau,
parcă înșirați pe-o ață.
MAC-MAC-MAC! de zor strigau.

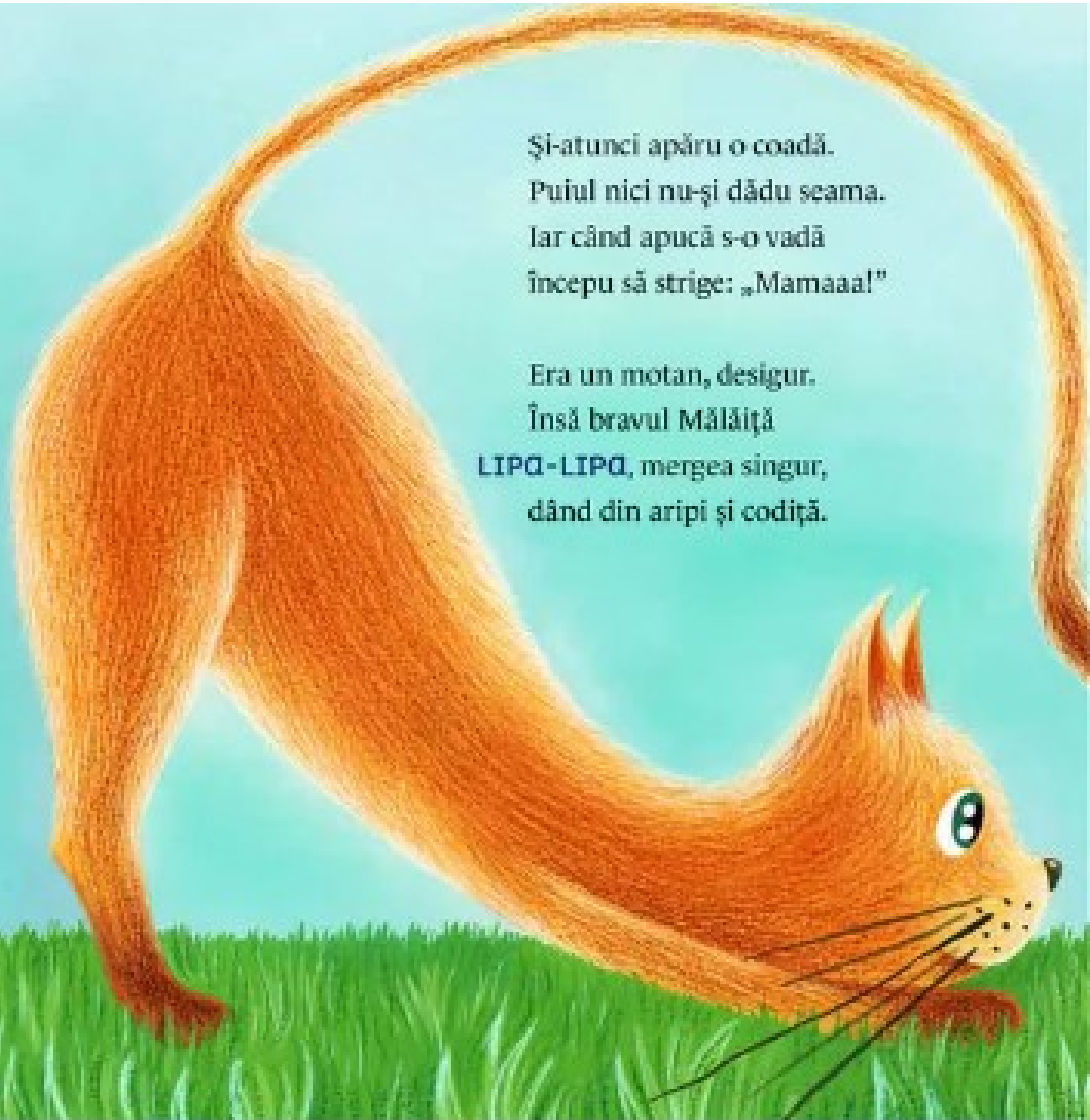
Dar unde e Mălăiță?
la uite, lipsește-un pui!
Stă pe mal și tot sughiță.
Mâc! făcea puiul gălbui.

— Mălăiță! Mălăiță!
Haide, vino la băiță!
Uite că te-ai murdărit!
Puiul se-ncruntă zburlit:

— Nu vreau să mă bag în baltă!
Face valuri și mi-e greu
să înot când ele saltă,
bulbucind la fundul meu.

Și-atunci apăru o coadă.
Puiul nici nu-și dădu seama.
Iar când apucă s-o vadă
începu să strige: „Mamaaa!”

Era un motan, desigur.
Însă bravul Mălăiță
LIPQ-LIPQ, mergea singur,
dând din aripi și codiță.

AU, AU, AU, vine motanul!
Mălăiță, ce te faci?

Gata! A sărit în baltă!
Ah, ce bine o-a scăpat!
Lângă mama lui cea 'naltă,
se simțea mai protejat.

